

samarbejde bliver fremhævet både i ministerens redegørelse og, som vi har hørt det i dag, af Nordisk Råds præsident.

Kl. 15.30

For nordisk samarbejde byggende på sit folkelige grundlag er vel set i globalt perspektiv blevet en slags familiesammenkomst. Det er her, vi hygger os, det er her, vi har et menneskeligt sammenhold og gode kontakter, mens vi så overlader den hårde politik, hard core politics, til EU og andre internationale fora, og så sidder vi tilbage i det nordiske med de mere bløde værdier.

Det er fint nok, men problemet er jo, at familiesammenkomster også kan blive temmelig konfliktsky, og at vi derfor aldrig får de helt store politiske debatter, men mest debatterer det, vi er fuldstændig enige om, og som vi nemt kan formulere os ud af.

Jeg mener, at det nordiske samarbejde både på ministersiden og på parlamentarikersiden også bør tage nogle af de hårde politikområder op og styrke den side af det nordiske samarbejde. Jeg kan bare nævne spørgsmål som udlændingepolitik, Irakkrigen og civile rettigheder – vi ved jo, at der er visse lande i Norden, som ikke er selvstændige, der f.eks. nægter homoseksuelle deres rettigheder, og det er absolut ting, man burde kunne diskutere i en fællesnordisk sammenhæng – økonomisk vækst og skattepolitik, integration, ulandspolitik osv.

Jeg tror, at det er ved at tage disse emner op både på ministersiden og på parlamentarikersiden, at vi kan styrke det nordiske samarbejde, så det ikke bare bliver familiesammenkomsten, hvor vi ikke tør tage de hårde problemer op.

Der er flere, der har nævnt, at grunden til, at det har kørt så hårdt på med den her færøske ansøgning om fuldt medlemskab, er, at det er et fællesnordisk interesse. Vi har set, at der længe har været en tendens til splittelse mellem Østnorden og Vestnorden, og denne splittelse omfatter i dag både de lande, som er inden for EU, og dem, der er udenfor. Derfor er de initiativer, der er taget sporadisk, vigtige for at samle Norden igen. Men jeg tror, som fru Line Barfod også sagde, at den bedste måde at styrke Vestnorden og det vestnordiske samarbejde med resten af Norden på altså er at få flere selvstændige aktører i den vestnordiske del af Norden. Det vil styrke balancen.

Lad mig til slut understrege igen, at jeg er glad for den støtte, som den danske delegation, præsidenten og regeringen i visse perioder har

givet den færøske ansøgning. Jeg er lidt ked af den her tilbagespoling, der nu er kommet, og som betyder, at man parkerer spørgsmålet i juridiske genvordigheder, for jeg troede, vi alle sammen var enige om, at den ekspertudredning, der kom om den færøske ansøgning og muligheden for at gennemføre den, rimelig klart konkluderede, at det selvfølgelig er et politisk spørgsmål, om de i dag fem selvstændige nordiske lande, der har underskrevet Helsingforsaftalen, vil ændre den sådan, at også de aktører, der endnu ikke har etableret sig som selvstændige stater, kan blive ligeværdige medlemmer.

Det er altså et rent politisk spørgsmål, og jeg har meget svært ved at se, hvordan den danske grundlov kan udgøre et problem i den sammenhæng. Det er ikke for at være fræk, men jeg har prøvet at spørge: Hvor i den danske grundlov står det, at Færøerne ikke kan være medlem af Nordisk Råd og Nordisk Ministerråd, hvis de fem lande er enige om det? Det står jo ingen steder.

Så jeg vil bare inderligt appellere til, at man kommer tilbage på det politiske spor igen og ikke lader det forblive parkeret hos jurister – som jo også har skiftet mening undervejs; vi ved jo, at vi kan få forskellige udlægninger af den sag.

Til slut vil jeg bare ønske os alle sammen en god session. Jeg er glad for, at vi også får debatteret spørgsmålet om Vestnorden og den færøske ansøgning på sessionen, og jeg håber, vi kan holde det på et principielt plan, altså at det her ikke er et ønske om, at Færøerne skal have en særstilling eller skal opfattes som noget unikt i det nordiske samarbejde, men at det simpelt hen er et spørgsmål om at styrke den nordiske dimension og at lade Norden blive en foregangsregion, også når det gælder folkeretlig anerkendelse og ligestilling, som jo var det nordiske samarbejdes udspring fra begyndelsen af.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det ministeren for nordisk samarbejde.

Ministeren for nordisk samarbejde (Connie Hedegaard):

Tak for de mange anerkendende og konstruktive ord om redegørelsen. Jeg skal spare Folketinget for sådan at stå og holde en lang tale om, hvad det er, der står i redegørelsen; den ligger der nu, og alle har forholdt sig vældig konstruktivt til den. Det vil jeg gerne kvittere for og også sige